

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

15 ianuarie 2015*

„Trimitere preliminară — Directiva 96/9/CE — Protecția juridică a bazelor de date — Bază de date care nu este protejată nici prin dreptul de autor, nici prin dreptul sui generis — Limitare contractuală a drepturilor utilizatorilor bazei de date”

În cauza C-30/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos), prin decizia din 17 ianuarie 2014, primită de Curte la 22 ianuarie 2014, în procedura

Ryanair Ltd

împotriva

PR Aviation BV,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, președinte de cameră, domnul K. Lenaerts (raportor), vicepreședinte al Curții, și domnii J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev și J. L. da Cruz Vilaça, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: doamna C. Strömholm,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 noiembrie 2014,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Ryanair Ltd, inițial, de M. van Heezik, de A. van Aerde și de R. Le Poole, ulterior de de A. van Aerde și de R. Le Poole, avocatul;
- pentru PR Aviation BV, de A. Groen, avocat;
- pentru Comisia Europeană, de J. Samnadda și de F. Wilman, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Directivei 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, p. 20, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 102).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Ryanair Ltd (denumită în continuare „Ryanair”), pe de o parte, și PR Aviation BV (denumită în continuare „PR Aviation”), pe de altă parte, cu privire la utilizarea de către aceasta din urmă, în scopuri comerciale, a unor date care provin de pe site-ul internet al Ryanair.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Directiva 96/9 cuprinde patru capitole.
- 4 În capitolul I din Directiva 96/9, intitulat „Domeniu de aplicare”, articolul 1 din aceasta, intitulat identic, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Prezenta directivă privește protecția juridică a bazelor de date, indiferent de forma acestora.

(2) În înțelesul prezentei directive, «bază de date» înseamnă o culegere de opere, de date sau de alte elemente independente, dispuse sistematic sau metodic și accesibile în mod individual prin mijloace electronice sau de altă natură.”

- 5 În capitolul II din această directivă, intitulat „Dreptul de autor”, figurează articolul 3, intitulat „Obiectul protecției”, al cărui alineat (1) prevede:

„În conformitate cu prezenta directivă, bazele de date care, prin alegerea sau dispunerea elementelor, constituie o creație intelectuală proprie a autorului sunt protejate ca atare de dreptul de autor. Niciun alt criteriu nu se aplică pentru a determina dacă bazele de date pot beneficia de această protecție.”

- 6 În acest capitol II, articolul 5 din directiva menționată, intitulat „Acte restricționate”, are următorul cuprins:

„Autorul unei baze de date beneficiază, în ceea ce privește expresia acestei baze care poate face obiectul unei protecții prin dreptul de autor, de dreptul exclusiv de a executa sau de a autoriza:

- (a) reproducerea permanentă sau provizorie, totală sau parțială, prin orice mijloc și sub orice formă;
- (b) traducerea, adaptarea, dispunerea și orice altă transformare;
- (c) orice formă de distribuție către public a bazei de date sau a copiilor acesteia. [...]
- (d) orice comunicare, expunere sau reprezentare publică;
- (e) orice reproducere, distribuire, comunicare, expunere sau reprezentare publică a rezultatelor actelor prevăzute la litera (b).”

- 7 În același capitol II, articolul 6 din aceeași directivă, intitulat „Excepții de la actele restricționate”, prevede la alineatul (1):

„Utilizatorul legitim al unei baze de date sau al unei copii a acesteia poate efectua toate actele prevăzute în articolul 5, care sunt necesare pentru accesarea conținutului bazelor de date și utilizarea normală, fără autorizarea autorului bazei de date. În măsura în care utilizatorul legitim este autorizat să utilizeze numai o parte a bazei de date, prezentul alineat se aplică numai acelei părți.”

- 8 În capitolul III din Directiva 96/9, intitulat „Dreptul «sui generis»”, figurează articolul 7, intitulat „Obiectul protecției”, care prevede la alineatele (1) și (5):

„(1) Statele membre prevăd pentru producătorul unei baze de date dreptul de a interzice extragerea și reutilizarea ansamblului sau ale unei părți substanțiale, evaluată calitativ sau cantitativ, a conținutului acesteia, atunci când obținerea, verificarea sau prezentarea acestui conținut atestă o investiție substanțială din punct de vedere calitativ sau cantitativ.

[...]

(5) Extragerea și reutilizarea repetate și sistematice ale unor părți nesubstanțiale ale conținutului bazei de date, care ar presupune acte contrare unei exploatare normale a acestei baze de date sau care ar aduce în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale producătorului bazei de date, nu sunt autorizate.”

- 9 În același capitol III figurează articolul 8 din directiva menționată, intitulat „Drepturile și obligațiile utilizatorului legitim”, care prevede:

„(1) Producătorul unei baze de date care este pusă la dispoziția publicului în orice mod nu poate împiedica utilizatorul legitim al acestei baze de date să extragă și să reutilizeze părți nesubstanțiale din conținutul acesteia, evaluate în mod calitativ sau cantitativ, oricare ar fi scopul utilizării. În măsura în care utilizatorul legitim este autorizat să extragă și să reutilizeze numai o parte a bazei de date, prezentul alineat se aplică numai acestei părți.

(2) Utilizatorul legitim al unei baze de date care este pusă la dispoziția publicului în orice mod nu poate efectua acte contrare unei exploatare normale a acestei baze de date sau care aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale producătorului bazei de date.

(3) Utilizatorul legitim al unei baze de date care este pusă la dispoziția publicului în orice mod nu poate aduce atingere titularului unui drept de autor sau al unui drept conex asupra operelor sau prestațiilor conținute în această bază de date.”

- 10 În capitolul IV din Directiva 96/9, intitulat „Dispoziții comune”, articolul 15, intitulat „Caracterul obligatoriu al anumitor dispoziții”, prevede:

„Orice dispoziție contractuală contrară articolului 6 alineatul (1) și articolului 8 este nulă de drept.”

Dreptul olandez

- 11 Directiva 96/9 a fost transpusă în dreptul olandez prin Legea privind adaptarea legislației olandeze la Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date (Wet houdende aanpassing van de Nederlandse wetgeving aan richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken) din 8 iulie 1999 (Stb. 1999, p. 303; denumită în continuare „Legea privind bazele de date”).

12 Legea privind drepturile de autor (Auteurswet, denumită în continuare „Aw”) prevede la articolul 1:
„Dreptul de autor este, sub rezerva limitărilor prevăzute de lege, dreptul exclusiv al autorului unei opere literare, științifice sau artistice, sau al succesorilor săi în drepturi, de a publica sau de a reproduce această operă.”

13 Articolul 10 din Aw prevede:

„1. Opere literare, științifice sau artistice în sensul prezentei legi înseamnă:

1° cărți, broșuri, ziare, periodice și orice alte scrieri;

[...]

3. Culegerile de opere, de date sau de alte elemente independente, dispuse sistematic sau metodic și accesibile în mod individual prin mijloace electronice sau de altă natură sunt, fără a se aduce atingere altor drepturi asupra culegerii și fără a se aduce atingere dreptului de autor sau altor drepturi asupra operelor, datelor sau altor elemente cuprinse în culegere, protejate ca opere independente.

[...]”

14 Potrivit articolului 24a din Aw:

„1. Nu este considerată o încălcare a dreptului de autor asupra unei culegeri în sensul articolului 10 alineatul 3 reproducerea efectuată de către utilizatorul legitim al culegerii care este necesară pentru obținerea accesului la culegerea de date și pentru utilizarea normală a acesteia.

[...]

3. Nu se poate deroga prin convenție de la alineatele 1 și 2 în detrimentul utilizatorului legitim.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

15 PR Aviation exploatează un site internet pe care consumatorii pot efectua căutări în datele de zbor ale companiilor aeriene „low-cost”, pot compara prețurile și, în schimbul plății unui comision, pot rezerva un zbor. PR Aviation obține datele necesare pentru prelucrarea unei căutări individuale, pe cale automată, printre altele dintr-o bază de date conectată la site-ul internet al Ryanair, care poate fi accesat și de consumatori.

16 Accesul la site-ul internet menționat presupune ca vizitatorul acestui site să accepte aplicarea condițiilor generale ale Ryanair prin bifarea unei căsuțe în acest scop. La data faptelor din litigiul principal, aceste condiții cuprindeau următoarele clauze:

„2. Distribuția exclusivă. Acest site internet și centrul de apeluri al Ryanair sunt distribuitorii exclusivi ai serviciilor Ryanair. Ryanair.com este unicul site internet care este autorizat să vândă zborurile Ryanair. Ryanair nu autorizează alte site-uri să vândă zborurile sale, indiferent că este vorba numai de rezervări de zboruri sau de rezervări de pachete și sejururi (package). [...]

3. Utilizare autorizată. Puteți utiliza acest site internet exclusiv în următoarele scopuri private și necomerciale: (i) consultarea acestui site internet; (ii) efectuarea rezervărilor; (iii) verificarea/modificarea rezervărilor; (iv) verificarea informațiilor privind sosirile/plecărilor; (v) înregistrarea online; (vi) navigarea la alte site-uri internet prin intermediul linkurilor de pe acest site; (vii) utilizarea altor dispozitive disponibile pe acest site internet.

Este interzisă utilizarea unor sisteme automate sau a unor programe informatice pentru a extrage în scop comercial date de pe acest site internet sau de pe site-ul www.bookryanair.com (capturi de date de ecran) («screen scraping»), cu excepția cazurilor în care terții au încheiat direct cu Ryanair un contract de licență scris, prin care se permite accesul părții în cauză la informațiile Ryanair cu privire la prețuri, la zboruri și la ore de zbor, doar în scopul comparării prețurilor.”

- 17 Invocând Directiva 96/9, Legea privind bazele de date, precum și Aw, Ryanair a arătat că PR Aviation îi încălcăse drepturile referitoare la culegerea sa de date și că acționase cu încălcarea condițiilor generale de utilizare a site-ului său internet, pe care această din urmă societate le acceptase totuși. Ryanair a solicitat ca PR Aviation să fie obligată să se abțină de la orice încălcare a drepturilor sale, sub sancțiunea unei penalități cu titlu cominatoriu, precum și să îi plătească o despăgubire.
- 18 Prin hotărârea din 28 iulie 2010, Rechtbank Utrecht (Tribunalul din Utrecht) a respins cererea Ryanair în măsura în care era întemeiată pe o încălcare a Directivei 96/9 și a Legii privind bazele de date. În schimb, a admis cererea menționată în măsura în care era întemeiată pe Aw și a obligat PR Aviation să se abțină de la orice încălcare a drepturilor de autor ale Ryanair asupra datelor sale de zbor, precum și să o despăgubească pe aceasta din urmă pentru prejudiciul suferit.
- 19 PR Aviation a declarat apel împotriva acestei hotărâri. Ryanair a formulat un apel incident prin care contesta aprecierea Rechtbank Utrecht potrivit căreia nu poate beneficia de protecția prevăzută de Directiva 96/9 și de Legea privind bazele de date.
- 20 Prin hotărârea din 13 martie 2012, Gerechtshof te Amsterdam (Curtea de Apel din Amsterdam) a anulat hotărârea Rechtbank Utrecht și a respins apelul incident al Ryanair.
- 21 În esență, ea a statuat, în ceea ce privește dreptul de autor, că, chiar presupunând că informațiile digitale făcute publice de Ryanair țin de protecția scrierilor („geschriftenbescherming”), în sensul articolului 10 alineatul 1 punctul 1 din Aw, PR Aviation nu a încălcat drepturile Ryanair întrucât comportamentul său corespundea unei utilizări normale, în sensul articolului 24a alineatul 1 din Aw, și, prin urmare, legitime a site-ului internet al Ryanair. Gerechtshof te Amsterdam a adăugat că interdicția, cuprinsă în condițiile generale ale Ryanair, privind utilizarea site-ului său internet în scopuri comerciale nu era de natură să infirme concluzia care precedă, ținând seama în special de articolul 24a alineatul 3 din Aw, care corespunde articolului 15 din Directiva 96/9.
- 22 În ceea ce privește dreptul *sui generis*, Gerechtshof te Amsterdam a apreciat că Ryanair nu a dovedit existența unei „investiții substanțiale” în crearea culegerii sale de date, în sensul Directivei 96/9 și al Legii privind bazele de date.
- 23 Ryanair a declarat recurs împotriva hotărârii Gerechtshof te Amsterdam la Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos). În susținerea recursului, ea a invocat un motiv unic care se împarte în două aspecte.
- 24 În cadrul primului aspect al acestui motiv, Ryanair critică aprecierea instanței de apel potrivit căreia nu poate beneficia de protecția scrierilor, în sensul articolului 10 alineatul 1 punctul 1 din Aw.
- 25 În această privință, instanța de trimitere consideră însă că niciun alt criteriu în afara celui privind originalitatea nu poate interveni în vederea protecției prin dreptul de autor. Subliniind că rezultă din hotărârea Gerechtshof te Amsterdam că culegerea de date a Ryanair nu îndeplinește criteriul respectiv, ea concluzionează că acest aspect al motivului invocat de Ryanair nu poate atrage casarea hotărârii menționate.

- 26 În cadrul celui de al doilea aspect al motivului său de recurs, invocat în subsidiar, Ryanair arată în esență că Gerechtshof te Amsterdam a considerat în mod greșit că faptul că PR Aviation a ocolit interdicția contractuală care îi fusese opusă în ceea ce privește extragerea datelor din baza Ryanair în scopuri comerciale fără încheierea unui contract de licență scris cu această din urmă societate nu constituia o neîndeplinire a obligațiilor din partea sa.
- 27 În această privință, instanța de trimitere ridică problema dacă în domeniul de aplicare al Directivei 96/9 intră bazele de date care nu sunt protejate nici prin dreptul de autor, în temeiul capitolului II din această directivă, nici prin dreptul *sui generis*, în temeiul capitolului III din directiva menționată, și dacă, prin urmare, limitările libertății contractuale care rezultă din articolul 6 alineatul (1), din articolul 8 și din articolul 15 din aceeași directivă se aplică și unor astfel de baze de date.
- 28 În aceste condiții, Hoge Raad der Nederlanden a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Efectul Directivei [96/9] se extinde și asupra bazelor de date online care nu sunt protejate prin dreptul de autor, în temeiul capitolului II din [această] directivă, și nici printr-un drept *sui generis*, în temeiul capitolului III din [directiva menționată], în sensul că libertatea de a utiliza astfel de baze de date, în aplicarea (prin analogie sau nu) a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 8 coroborate cu articolul 15 din Directiva [96/9], nu poate fi limitată contractual?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 29 Prin intermediul întrebării formulate, care se întemeiază pe premisa potrivit căreia culegerea de date a Ryanair în discuție în litigiul principal constituie o bază de date, în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 96/9, care nu este însă protejată nici prin dreptul de autor, în temeiul capitolului II din această directivă, nici prin dreptul *sui generis*, în temeiul capitolului III din directiva menționată, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice, aceasta solicită, în esență, să se stabilească dacă Directiva 96/9 trebuie interpretată în sensul că, ținând seama de aplicarea coroborată a articolului 6 alineatul (1), a articolului 8 și a articolului 15 din directiva respectivă, libertatea de a utiliza o astfel de bază de date nu poate fi limitată contractual.
- 30 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, o directivă nu poate, prin ea însăși, să creeze obligații în sarcina unui particular și, prin urmare, nu poate fi invocată ca atare împotriva sa (a se vedea printre altele Hotărârea Faccini Dori, C-91/92, EU:C:1994:292, punctul 20, Hotărârea Küçükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, punctul 46, și Hotărârea Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, punctul 37).
- 31 Potrivit tot unei jurisprudențe constante, la aplicarea dreptului intern, instanțele naționale sunt obligate, în măsura posibilului, să interpreteze dispozițiile acestuia în lumina textului și a finalității directivei în cauză (a se vedea printre altele Hotărârea Pfeiffer și alții, C-397/01-C-403/01, EU:C:2004:584, punctul 114, Hotărârea Küçükdeveci, EU:C:2010:21, punctul 48, precum și Hotărârea Dominguez, EU:C:2012:33, punctul 24).
- 32 Aceste precizări introductive fiind făcute, trebuie arătat că, în capitolul I din Directiva 96/9, articolul 1 alineatul (2) definește noțiunea „bază de date”.
- 33 Deși, astfel cum arată PR Aviation, această dispoziție conferă noțiunii respective un sens larg, liber de considerații de ordin formal, tehnic sau material (a se vedea în acest sens Hotărârea Fixtures Marketing, C-444/02, EU:C:2004:697, punctele 20-32), nu este mai puțin adevărat că definiția conținută în articolul 1 alineatul (2) din Directiva 96/9 este formulată, potrivit propriilor termeni ai acesteia din urmă, „[î]n înțelesul prezentei directive”.

- 34 Or, potrivit articolului 1 alineatul (1) din Directiva 96/9, aceasta are ca obiect „protecția juridică a bazelor de date”. Directiva respectivă instituie, în această privință, două forme de protecție juridică a unor astfel de baze. Prima formă, reglementată la articolele 3-6 din directiva menționată, care figurează în capitolul II din aceasta, constă în protecția prin dreptul de autor și este aplicabilă, potrivit articolului 3 alineatul (1) din aceeași directivă, bazelor de date care, prin alegerea sau dispunerea elementelor, constituie o creație intelectuală proprie a autorului. Cea de a doua formă, reglementată la articolele 7-11 din Directiva 96/9, care figurează în capitolul III din aceasta, constă în protecția printr-un drept *sui generis* și este aplicabilă, potrivit articolului 7 alineatul (1) din directiva respectivă, bazelor de date a căror obținere, verificare sau prezentare a conținutului atestă o investiție substanțială din punct de vedere calitativ sau cantitativ. Aceste două forme de protecție juridică fac obiectul unor dispoziții comune, la articolele 12-16 din directiva menționată, care figurează în capitolul IV din aceasta.
- 35 Prin urmare, împrejurarea că o bază de date corespunde elementelor definiției prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 96/9 nu permite, contrar celor susținute de PR Aviation, să se considere că intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor respectivei directive care reglementează dreptul de autor și/sau dreptul *sui generis*, în cazul în care ea nu îndeplinește nici condiția privind aplicarea protecției prin dreptul de autor prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din directiva menționată, nici condiția privind aplicarea protecției prin dreptul *sui generis* prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din aceeași directivă.
- 36 În ceea ce privește dispozițiile Directivei 96/9 vizate în mod specific de instanța de trimitere în cadrul întrebării adresate, trebuie adăugat că articolul 6 alineatul (1) din această directivă, care autorizează, în anumite condiții, utilizatorul legitim al unei baze de date să efectueze, fără autorizarea autorului acestei baze, actele prevăzute la articolul 5 din directiva menționată, intră, ca și acest din urmă articol, în capitolul din respectiva directivă consacrat dreptului de autor și, în consecință, nu este aplicabil bazelor de date neprotejate prin acest drept.
- 37 Cât despre articolul 8 din Directiva 96/9, care prevede, printre altele, drepturile unui utilizator legitim al unei baze de date, el figurează în capitolul din această directivă consacrat dreptului *sui generis* și, în consecință, nu este aplicabil bazelor de date neprotejate prin acest drept.
- 38 În ceea ce privește articolul 15 din Directiva 96/9, care consacră caracterul obligatoriu al anumitor dispoziții din această directivă prin declararea ca nulă de drept a oricărei dispoziții contractuale contrare acestora, el vizează în mod explicit numai articolul 6 alineatul (1) și articolul 8 din directiva menționată.
- 39 Prin urmare, rezultă din obiectul și din structura Directivei 96/9 că articolul 6 alineatul (1), articolul 8 și articolul 15 din această directivă, care instituie drepturi care prezintă un caracter obligatoriu în favoarea utilizatorilor legitimi ai unei baze de date, nu sunt aplicabile unei baze de date care nu este protejată nici prin dreptul de autor, nici prin dreptul *sui generis* în temeiul directivei menționate, astfel încât aceasta nu împiedică adoptarea unor clauze contractuale având ca obiect condițiile de utilizare a unei astfel de baze de date.
- 40 Această analiză este susținută de economia generală a Directivei 96/9. Astfel cum au subliniat Ryanair și Comisia Europeană, această directivă se bazează pe un echilibru între, pe de o parte, drepturile persoanei care creează o bază de date și, pe de altă parte, drepturile utilizatorilor legitimi ai unei asemenea baze, și anume terții autorizați de această persoană să utilizeze baza menționată. În acest context, aplicarea articolului 6 alineatul (1), a articolului 8 și a articolului 15 din Directiva 96/9, care conferă drepturi respectivilor utilizatori legitimi și, prin aceasta, limitează drepturile persoanei care a creat baza de date, nu este de conceput decât în prezența unei baze de date asupra căreia creatorul său dispune de drepturi fie în temeiul dreptului de autor consacrat la articolul 5 din această directivă,

fie în temeiul dreptului *sui generis* consacrat la articolul 7 din directiva menționată. În schimb, ea este fără relevanță în ceea ce privește o bază de date al cărei creator nu beneficiază, în temeiul Directivei 96/9, de niciunul dintre drepturile menționate mai sus.

- 41 Contrar celor susținute de PR Aviation, această interpretare a Directivei 96/9 nu este de natură să reducă interesul de a pretinde protecția juridică instituită prin directiva menționată în sensul că creatorul unei baze de date protejate de aceeași directivă nu s-ar bucura, spre deosebire de creatorul unei baze de date neprotejate de aceasta, de libertatea contractuală de a limita drepturile utilizatorilor bazei sale.
- 42 Astfel, o asemenea argumentație nu ține seama de interesul juridic și economic pe care îl reprezintă, pentru persoana care a investit în crearea unei baze de date, regimul de protecție automat, armonizat în statele membre, care corespunde dreptului exclusiv, în temeiul dreptului de autor, de a-și rezerva diferitele acte prevăzute la articolul 5 din Directiva 96/9, precum și dreptului de a interzice, în temeiul dreptului *sui generis*, actele prevăzute la articolul 7 alineatele (1) și (5) și la articolul 8 alineatul (2) din această directivă. Astfel cum a subliniat Comisia în ședință, beneficiul acestei protecții nu presupune îndeplinirea niciunei formalități administrative și nu necesită niciun aranjament convențional prealabil.
- 43 În aceste condiții, în cazul în care creatorul unei baze de date protejate de Directiva 96/9 decide să autorizeze utilizarea bazei sale de date sau a unei copii a acesteia, el poate, astfel cum confirmă considerentul (34) al acestei directive, să limiteze utilizarea respectivă printr-o convenție încheiată cu utilizatorul legitim, care să precizeze, cu respectarea dispozițiilor directivei menționate, „scopul și [...] modul” de utilizare a bazei menționate sau a copiei sale.
- 44 În schimb, în ceea ce privește o bază de date căreia nu i se aplică Directiva 96/9, creatorul său nu beneficiază de regimul de protecție juridică instituit prin această directivă, astfel încât el nu poate invoca o protecție a bazei sale de date decât în temeiul dreptului național aplicabil.
- 45 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că Directiva 96/9 trebuie interpretată în sensul că nu este aplicabilă unei baze de date care nu este protejată nici prin dreptul de autor, nici prin dreptul *sui generis* în temeiul acestei directive, astfel încât articolul 6 alineatul (1), articolul 8 și articolul 15 din directiva menționată nu se opun stabilirii de către creatorul unei asemenea baze de date a unor limitări contractuale privind utilizarea acesteia de către terți, fără a aduce atingere dreptului național aplicabil.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date trebuie interpretată în sensul că nu este aplicabilă unei baze de date care nu este protejată nici prin dreptul de autor, nici prin dreptul *sui generis* în temeiul acestei directive, astfel încât articolul 6 alineatul (1), articolul 8 și articolul 15 din directiva menționată nu se opun stabilirii de către creatorul unei asemenea baze de date a unor limitări contractuale privind utilizarea acesteia de către terți, fără a aduce atingere dreptului național aplicabil.

Semnături